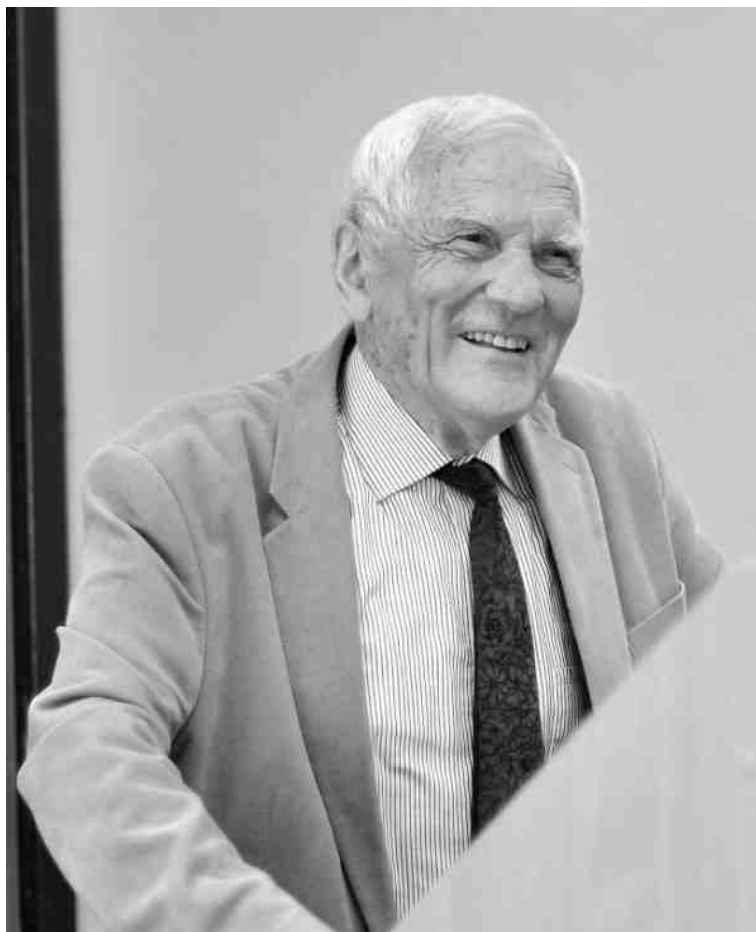

z Uhřetěvsi a z Říčan

POSTNÍ

Dotazujte se na vůli Hospodinovu a jeho moc,
jeho tvář hledejte ustavičně.

Ž 105,4

Milé sestry, milí bratři...

Vstupujeme do postního období. Už před velkou spoustou let mě hodně oslovil rkc farář Pavel Kuneš, když učil děti na arcibiskupském gymnáziu, že v postním období je dobré si vše, co si člověk odepře, dávat stranou a na konci postního období ušetřeným obnosem někoho obdarovat. Pro děti je to skutečně velice důležité a názorné upozornění, že následování Ježíše z Nazareta, který je Kristus, spočívá v rovině pomoci druhému člověku. Upozornění, že postní období je součástí života, jehož součástí je člověk vedle mne.

Ale – tento text píšu v období, kdy jsou jako texty ekumenického lekcionáře nabízeny části Ježíšova kázání na hoře. A najednou se člověku začne spojovat, že to, co je geniálním obrazem pro děti, prostě nestačí. Učí nás to už vyznání na nejrůznějších místech Starého zákona.

Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: "Hleďte mou tvář." Hospodine, tvář tvou hledám. Ž 27,8

A samozřejmě také:

Dotazujte se na vůli Hospodinovu a jeho moc, jeho tvář hleďteje ustavičně. Ž 105,4

A Ježíš říká:

Proste, a bude vám dáno; hleďteje a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno. Mt 7,7

Hleďteje především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. Mt 6,33

nebo autor epištoly do Efezu:

A tak, bratři, svou sílu hleďteje u Pána, v jeho veliké moci. Ef 6,10

Je naprosto zřetelné, že starozákonní i novozákonní svědkové mluví o hledání Hospodina jako ústřední otázce lidského života. A z tohoto hledání samozřejmě plyne i hledání života podle jeho vůle. To zní nesmírně abstraktně a nebezpečně – může se toho zneužít k mocenské manipulaci: „Hleďteje boha, kterého JÁ určím.“ A přece se tu před námi otevírá něco, co je pro lidský život naprosto základní. Mám velice rád Dostojevského knihu Zločin a trest. Hlavní postava – Raskolnikov – se snaží vyřešit problémy světa, problém lidské bolesti a zloby, nicotnosti a marnosti lidského života. Zlobí se a mani-festačně ničí jeden lidský život, který považuje za zbytečný. A dokonce škodlivý. Ale zničí přitom i život, který je průzračně čistý.

V průběhu příběhu celé knihy je Raskolnikov přiváděn k Bohu. Je odsouzen, je ve vyhnanství, ale díky opovrhované prostitutce je přiveden k poznání Boha. Boha, který bezpodmínečně přijímá i ty nejubožejší.

Takové hledání je smyslem postního období. Jako symbolu toho, co je smyslem lidského života – jeho přijetí. Až v tomto světle můžeme naslouchat slovům jako: *Dotazujete se na vůli Hospodinovu a Jeho moc.* Protože až pak si uvědomíme, že jde o nabídku naplnění života a nikoliv o příkaz. To je něco, co právě v postním období můžeme dosvědčovat lidem kolem nás. Že nás Pán Bůh zve, abychom ho hledali. A nacházeli tak sami sebe i druhého člověka.

Jiří Ort

Co nás čeká na jaře

Připomínáme nadcházející události v jarním období:

neděle **22.3.** v 9:00 - **Sborové shromáždění**

pátek-neděle **3.-5.4.** - **Víkend s Biblií** - Tábor J. A.

Komenského Běleč n. O.

pátek **29.5.** v 18:00 - koncert **Hafotet**

Pátek **5.6.** od 17:00 - **Noc Kostelů** - téma Život potmě.

(divadlo a program pro děti; přednáška;
koncert Akordum, zpívání potmě).

*Kdo by se chtěl zapojit, ozvěte se prosím
br. Šulákovi.*

Výroční sborové shromáždění

Zveme členy sboru na pravidelné sborové shromáždění. To letos proběhne **v neděli 22.3.2020.** Shromáždění začne bezprostředně po bohoslužbách.

Jedním z bodů programu bude i volba revizorů sborového účetnictví. Upozornujeme rovněž, že sborové shromáždění činí platná usnesení za jakéhokoliv počtu přítomných členů. Do rozhodování shromáždění se mohou zapojit ti členové, kteří jsou staršovstvem zapsáni na seznam členů s hlasovacím právem. Aktualizovaný seznam bude k nahlédnutí u východu z kostela. Můžete navrhopvat změny, především doplnit, pokud staršovstvo na někoho zapomnělo. Staršovstvo následně o Vámi navržených změnách rozhodne.

Biblické hodiny

Biblické hodiny v rodinách probíhají vždy jednou za dva týdny **v úterý ve 20:00**, v hostitelské roli se střídáme dle rozpisu, který visí na nástěnce v kostele. Můžete se do něj doplnit na konkrétní termín.

Dále se konají biblické hodiny v Říčanech u Trkovských každý třetí čtvrtek v měsíci vždy **ve 20:00**.

POSTNÍ SBÍRKA 2020: *Pro Lepší start do života*

Podporujeme komunitní školku v Libanonu v chudinské čtvrti v jižním Bejrútu, kterou navštěvuje zhruba 60 dětí ve věku 3-5 let z chudých syrských a libanonských rodin.

Uvědomujeme si, že první roky života jsou pro jejich další rozvoj nejzásadnější. Komunitní školka Tahaddi poskytuje dětem bezpečné a podnětné prostředí, kde si mohou hrát se svými vrstevníky a učí se základní věci. Hrají si, seznámí se s prostředím třídy, osvojí si základy hygieny a zdravého stravování. Naučí se barvy, zvířata, písmena a čísla. To vše jsou předpoklady pro to, aby v pozdějším věku mohly chodit do běžné státní školy a získaly do života tolik potřebné základní vzdělání. V chudinské čtvrti a nuzných obydlich, kde žijí, je školka pro ně v mnoha ohledech lepším prostředím.

Tahaddi pamatuje i na specifické potřeby dětí s postižením, které ji navštěvují. Díky tomu, že do školky chodí jak děti ze syrských rodin, tak děti z místních chudých rodin, obě společenství se tu přirozeně setkávají. Přispívá to k sociálnímu smíru.

1,5 milionu uprchlíků na rozloze Jihočeského kraje

Libanon je malá, převážně hornatá země, kde žije téměř 6 milionů lidí, z toho téměř 1,5 milionu syrských uprchlíků. Ty vyhnal z domovů již devět let trvajících válečný konflikt. Žijí rozptýleni po celé zemi, často ve stanech, chatrčích ze dřeva a plastu ve velice provizorních podmínkách.

Děti kvůli chudobě, zameškaným letům či nedostatku místa často nechodí do školy. 75 % syrských uprchlických rodin trpí nedostatkem potravin a mnoho Libanonců je také ohroženo chudobou.

V Libanonu pracujeme od roku 2017, kdy jsme začali pomáhat nejzranitelnějším rodinám na předměstí Bejrútu, v oblasti Hay El Gharbeh. Nejpotřebnější rodiny tam za podpory Ministerstva zahraničních věcí ČR dostávají poukázky pro nákup potravin, sušené mléko, dětské pleny nebo jinou potřebnou pomoc. Z prostředků Postní sbírky v roce 2019 byl financován program zimní pomoci pro rodiny žijící v horském údolí Biká - příkrývky, matrace, kamna a topný olej. Potřebnost pomoci pravidelně posuzuje a kontroluje náš místní partner, který má potřebné zkušenosti.

Od letošního roku budeme podporovat také komunitní školku na předměstí Bejrútu a také sociální program Merathu, který lidem pomáhá s vyřízením osobních dokladů. Řada uprchlíků i místních chudých lidí žádné nemá. Kvůli tomu nemají přístup k základním lidským právům ani nárok na zdravotní služby. Nemohou dát své děti do státních škol a jejich sociální vyloučení se tak ještě zvětšuje.

Kdo byste chtěl přispět, můžete tak učinit po bohoslužbách nebo zasláním peněz na účet sboru **(0289172339/0800)** s informací „Postní sbírka“ ve zprávě pro příjemce. Sběrka potrvá do 6.4.2020.

Jiří Ort

Prof. ThDr. **Petr Pokorný**, DrSc., dr.h.c. (1933–2020)

Chtěl bych poděkovat s. Votavové, která mě upozornila, že bychom i ve Sborovém dopise měli vzpomenout na prof. Pokorného, který několikrát přijal pozvání i do našeho sboru. Nabízím výběr z nekrologu, který vydala ETF UK. Celý si jej můžete přečíst na adrese: <https://www.e-cirkev.cz/data/a/B/E/PP-nekrolog-ETF-cz.pdf>

Jiří Ort

V ranních hodinách dne 18. ledna 2020, obklopen svou rodinou, zemřel ve věku 86 let Petr Pokorný, profesor Nového zákona na Evangelické teologické fakultě Univerzity Karlovy. Fakulta v něm ztrácí výrazného a oblíbeného učitele, pronikavého badatele mezinárodního věhlasu a neúnavného organizátora vědecké práce, který hlubokou erudici v biblistice, teologii, filologii i filosofii spojoval s přátelsky otevřenou určitostí svědka křesťanské víry.

Petr Pokorný se narodil 21. dubna 1933 v Brně. Po studiích na tamním klasickém gymnáziu vystudoval teologii na Komenského evangelické bohoslovecké fakultě (dnes ETF UK). V roce 1958 byl ordinován jako kazatel Českobratrské církve evangelické a do roku 1967 působil v církevní službě jako vikář v Praze na Vinohradech a farář v Praze-Vršovicích. Během této služby externě studoval koptštinu a řeckou literaturu v Praze a ve Vídni, strávil také jeden trimestr postgraduálního studia u profesora G. D. Kilpatricka v Oxfordu. V roce 1959 podal doktorskou práci (*SOMA CHRISTOU v epištole Efezským*), kterou však kvůli průtahům ze strany státních orgánů směl obhájit teprve v roce 1963. Podobně nuceně zpožděná

byla jeho habilitace v roce 1967 na základě práce podané o pět let dříve (Gnostická mystéria). V téže roce byl na jeden rok povolán jako docent Nového zákona na univerzitu v Greifswaldu v tehdejší NDR. Od roku 1968 vyučoval novozákonní biblistiku jako spolupracovník a později nástupce svého učitele J. B. Součka na Komenského bohoslovecké, dnes Evangelické teologické fakultě v Praze, profesorem byl jmenován roku 1972. V období 1996–1999 fakultu řídil jako její děkan. V roce 1968 se na základě práce *Počátky gnose: Vznik gnostického mýtu o božstvu člověk* stal kandidátem historických věd (CSc.) v oboru řecká literatura, v roce 1993 získal v téže oboru titul doktor historických věd (DrSc.). Jako hostující či zastupující profesor působil na několika zahraničních univerzitách (Pittsburgh, Tübingen, Petrohrad), čestný doktorát mu udělily univerzity v Bonnu (1998), Budapešti (2000) a Petrohradě (2015). Byl aktivně činný v řadě významných vědeckých organizací, především Studiorum Novi Testamenti Societas, jejímž byl v období 1994–1995 prezidentem, dále Wissenschaftliche Gesellschaft für Theologie, Akademie der Wissenschaften zu Göttingen a Učené společnosti České republiky, již v letech 2012 –

2014 předsedal. Významným plodem jeho úsilí o badatelskou spolupráci je Centrum biblických studií Univerzity Karlovy a Akademie věd České republiky, které v roce 1998 založil a v letech 2001–2010 vedl.

Profesor Pokorný rozhodně nebyl badatel jednoho tématu, ve značně širší jeho odborného i popularizačního díla však lze zaznamenat zřetelné soustředění. Především metodické: při vši erudici lingvistické a historické chápal práci biblisty důrazně jako úkol teologický, tedy interpretační. Tento zájem prostupuje celé jeho dílo, ale projevuje se i v tom, že v něm významné místo mají souvislé výklady biblických i jiných textů.

Druhé ohnisko Pokorného badatelského soustředění lze najít ve vymezení látky, již věnoval svoji pozornost. Zabýval se především synoptickými evangelií a deuteropavlovskými epistolami. Tento zájem je patrný již z výběru spisů, k nimž zpracoval souvislý komentář, ale odráží se vřadě dalších jeho studií. Významně přispěl k pochopení koncepce nejstaršího z evangelií, Markova, a ukázal souvislost této koncepce s teologickými důrazy apoštola Pavla, svou studií *Theologie der lukanischen Schriften* (1998) se podílel na rehabilitaci evangelisty Lukáše jako svěbytného teologa. Zájem o duchovní prostředí deuteropavlovských epistol jej hned zkrraje přivedl k fenoménu gnosticizmu, jemuž se věnoval vřadě speciálních studií i v souborné monografii určené širší veřejnosti (*Píseň o perle*, 1986, 1998).

Soustředěnost Pokorného práce je ovšem patrná především v jeho zájmu o vlastní střed křesťanské teologie – osobu a význam Ježíše

z Nazareta. Ukázkou brilantního propojení historického a interpretačního hlediska je jeho práce o vzniku christologie (*Die Entstehung der Christologie*, 1985, anglicky 1987, česky 1988), stejnou metodu později uplatnil ve zkoumání dějin klíčového pojmu „evangelium“ (*From the Gospel to the Gospels*, 2013, česky 2016).

Při své vědecké a učitelské práci Petr Pokorný nepřestal být teologem praktikujícím, byl učitelem nejen akademickým, ale také učitelem církve. Ve své hermeneutice rozpracoval koncept svědectví, na který filosoficky upozornil P. Ricoeur a který zároveň patří ke klíčovým pojmům biblické tradice – a sám byl také svědkem. Byl podnětným vykladačem biblických textů jako kazatel nejen ve své evangelické církvi, přednášel o teologických, historických i filosofických otázkách pro církevní i širší veřejnost. Ve své církvi působil v teologickém poradním odboru církevního vedení, vystupoval na jejich synodech. Jako autor několika písňových textů trvale obohatil církevní zpěvník.

Křesťanské svědectví chápal na prvním místě jako rozhodně, nemoralizující svědectví o naději:

„Nezadržitelný vývoj k dobrému je iluze. Rozhodně však nejdeme k čertu. Ten slavný protějšek, biblicky nazvaný poslední soud a království Boží, k nám přichází i uprostřed propadů a je silnější než dějinné katastrofy. (...) Především je však silnější než ti chytří, realističtí slušní skeptici. (...) Naděje přichází zdruhé strany, jejím základním tvarem není budování, ale advent, příchod, setkání. Ale týká se dějin a inspičuje k dějinné orientaci.“
(Den se přiblížil, 2007)

Paul Claudel: *Nový rok*

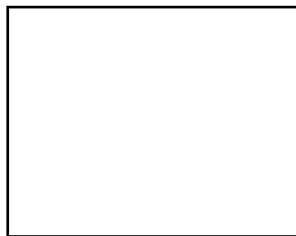
přel. Ivan Slavík

Jistě Tví svatí, Pane, všechno pobrali,
mně zůstávají přece však mé hříchy!
Na loži smrtelném až ležet budu pozloutlý
a špatně oholen a tichý,
Až život znovu proběhnu a složím generální
zповěď ze všeho,
Pak budu bohatý - vždyť všechno zlo mi
zůstane, je-li tak málo dobrého!
Jediný den jsem nepředložil, Pane můj,
abych si zasloužil Tvé slitovnosti.
Nejsem si jistý v zásluhách, jen ve hříšnosti.

Den za dnem jde a každý z nich má své,
a jejich počet znám jak lakomci
Jestliže panny potřebuješ, Bože, jestli chceš
hrdiny mít pod Božími praporce,
Jestli jsou křesťané, jimž nestačila
ke křesťanství slova jen,
Protože věděli, že jíti za Tebou, je krásné proto,
že je život ohrožen,
pak je tu Dominik a František, ó Pane,
svatý Vavřinec a svatá Cecílie.
Však jestli náhodou se hodí Ti i ten,
kdo přihlouplý a lenivý je,
Chceš-li nadutce a zbabělce a špinavce
a nevděčníka,
Člověka se zavřeným srdcem, zatvrzelou tváří
odbojníka,
- A přece právě tyhle ty, ne spravedlivé,
spasiti jsi přišel, Pane -
Pak budeš vždycky mít zde mne, když žádný jiný
nezůstane!

A pak - vždyť není člověka, jenž by Ti
nepřipravil něco nového,
Co vytvořil jen pro Tebe až po hodinách času
kancelářského,
V naději, že si jednou vzpomeneš a zachce se Ti
zrovna věci té
A najdeš zalíbení právě v ní, té hroživé
a složité,
Do které dal své srdce, o které už nikdo nestojí,

Tak jako o mém svátku, když má dcerka
rozpačitě batolí se v pokoji
A plná hrdosti i obav dílo vlastních rukou
ukazuje mi:
Kachničku-jehelníček nádherný, s růžovou vlnou,
se zlatými nitěmi.

Farní sbor ČCE v Uhříněvsi a v Říčanech

telefon: 211 222 198

<http://uhrineves.evangelnet.cz/>

mobil: 607 886 447

redakční e-mail: mirasul789@gmail.com